

17. januar 2007

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Line Barfod (EL) på spørgsmål af 22. december 2006 (nr. S 1674)

”Vil ministeren redegøre for, hvilke børn og unge der grundet deres handicap ikke vil kunne integreres i folkeskolen, som den ser ud i dag?”

Svar (endeligt):

Det er en central intention for folkeskolen, at flest mulige børn og unge gives et relevant og kvalificeret undervisningstilbud så tæt ved hjem og distriktsskole som muligt. Børn og unge skal ikke udskilles, men skal så vidt muligt kunne fortsætte deres dagligdag i lokalsamfundets fællesskab, bibeholde fritidsinteresser og dermed vedligeholde deres venskaber.

Denne intention har løbende været understøttet af lovgivningsinitiativer, der gradvist har øget kommunernes ansvar for at sørge for, at også børn og unge med vidtgående indlæringsvanskeligheder får et undervisningstilbud i nærmiljøet. Tilbud, som i mindst muligt omfang griber ind i elevernes tilværelse i øvrigt.

Med kommunalreformen placeres det fulde ansvar for specialundervisningen hos kommunalbestyrelsen, og dermed er rammerne skabt for, at kommunerne i endnu højere grad kan efterleve intentionerne om nærhed og mindste indgreb. Fremover ses folkeskolens specialundervisning under ét. Der skelnes ikke længere mellem almindelig og vidtgående specialundervisning, og de ressourcer, der hidtil har været anvendt i amtskommunerne til vidtgående specialundervisning, overføres til kommunerne. Kommunerne kan dermed sikre kvalificerede tilbud på mindst samme niveau, som amtskommunerne har opretholdt.

Hidtil har der været stor variation i organiseringen af amtskommunernes tilbud om vidtgående specialundervisning, som indtil kommunalreformens ikrafttræden er givet i henhold til folkeskolelovens § 20, stk. 2. I nogle amtskommuner har en større del af eleverne i den vidtgående specialundervisning været henvist til tilbud på amtskommunale specialskoler (bl.a. Fyns Amt), mens elever med tilsvarende vanskeligheder i andre amter har været henvist til tilbud i regi af den kommunale folkeskole (special- og centerklasser m.v.), hvor kommunerne har varetaget driften af tilbuddene på vegne af amtskommunen (fx Ribe og Storstrøms amter).

Der er således ikke nogen entydig afgrænsning af, hvilke børn og unge der kan og ikke kan integreres i folkeskolen, som den ser ud i dag.

Kommunalreformen ændrer ikke på dette, ligesom reformen som udgangspunkt ikke ændrer på elevernes hverdag i specialundervisningen, uanset om de går i hjemskolen med støtte, i en specialklasse eller på specialskole.

Bertel Haarder